

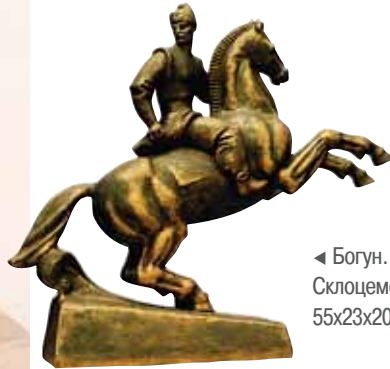
МЕЛЬНИЧУК Станіслав Тимофійович

Випускник факультету
інтер'єру та обладнання (1966 р.)

Професор кафедри монументально-декоративної
скульптури ЛНАМ. Член Національної спілки
художників України

◀ Материнська душа.
Алюміній, бронза,
47х18х15. 1999
◀ Вікуська.
Штучний мармур,
50х20х18. 2009
▶ Сон. Дерево,
чавун. 87х70х33.
1989

◀ Богун.
Склоцемент,
55х23х20. 2000

Народився 19 січня 1940 р. у с. Жорнищі Іллінецького району Вінницької області в сім'ї колгоспників. Батько, Тимофій Семенович, загинув на війні. Мати, Ганна Савівна, померла у 1948 р.

Свій талант художника Станіслав Мельничук відчув ще у п'ятирічному віці. Тоді сусід, повернувшись із війни, привіз «трофеї»: грубий папір, із якого сестри зробили альбом-пісенник. Не вмючи читати і писати, хлопець обмалював той альбом чорнилом з ягід бузини. Сподіваючись на винагороду за свої геніальні твори, ледь дочекався повернення сестер додому і отримав «нагороду» більшу, ніж сподівався: тиждень не міг сісти на сидниці.

У 1957–1960 рр. навчався у Львівському училищі прикладного мистецтва ім. І. Труша, а згодом вступив у ЛДПДМ, який закінчив у 1966 р., здобувши фах художника декоративного мистецтва.

Навчавшись на відділі художньої обробки дерева у відомих педагогів М. В. Курилича, Я. П. Запаска й Д. П. Кривача, опанував скульптурну пластику.

У 1966 р. був направлений до училища ім. І. Труша, де працював викладачем рисунку й композиції. Керував відділом художньої обробки металу, який створив власними зусиллями.

З 1970 р. Станіслав Мельничук працює у ЛДПДМ викладачем, старшим викладачем кафедри проектування інтер'єру, старшим викладачем, доцентом, професором кафедри монументально-декоративної скульптури. Протягом 1974–1979 рр. був деканом факультету інтер'єру та обладнання.

За багаторічний творчий період створив понад 150 скульптур різного жанру, 30 із них — монументально-декоративні.

Участь у виставках С. Т. Мельничук брав ще зі студентських років: у 1963 р. — в обласній художній виставці «Мистецтво і побут» (із роботою «Я єсть народ, якого правди сила ніким звоєвана ще не була»). Загалом став учасником більш ніж 50-ти виставок різного рівня, а в січні 2000 р. відбулася його персональна виставка скульптури у Львівському палаці мистецтв.

У житті Станіслава Тимофійовича Академія відіграла вирішальну роль життєвого дороговказу за формулою: «Художник — це не професія, а спосіб життя». Можливо, саме за цією формулою його обдаровані діти, дочка Мар'яна і син Максим, пішли стежкою не мистецтва, а медицини.